

Angående vuxenmobbing inom SKK organisation

Jag önskar mottagare- och även läsbekräftelse på detta mil.

Jag ställer detta mail till er i SKK då jag redan processat frågan inom ras- och specialklubb på de sätt som sig bör utan resultat. Jag vill vara tydlig med att jag inte gått över huvudet på någon utan jobbat med frågan nerifrån och upp i organisation öppet och transparent.

Jag har under några år nu försökt motverka vuxenmobbing inom SPHK (Svenska polarhundsklubben) organisation. Inledningsvis gällde detta rasklubben för Samojed. Jag skall vara tydlig med att det gäller en mindre grupp som skapar detta men den stora massan väljer att ta på sig skygglapparna. 2019 vägrade jag fortsätta att se på hur en grupp individer systematiskt mobbade bort andra genom förtal och ryktesspridningar framför allt i samband med och inför årsmöten, något jag då redan under många år fått beskåda upprepat och även upplyst specialklubben om årligen. Jag bifogar även den motion som jag ställt till både rasklubbens och specialklubbens årsmöten men som på uppmaning av SKK representant negligerades och dödats utan diskussion kring innehållet.

Det jag nu ställer mig frågande till är hur såna här oegentligheter kan få förekomma och inte hanteras inom SKK organisation, samt hur det kommer sig att den eller de som är utsatta under lång tid och sedan tillslut vågar börja berätta och prata om det blir ännu mer utsatta och illa åtgångna av både mobbarna och deras anhängare, överordnad klubb, Specialklubben och sedan även SKK föreningskommittés representanter.

Hur kommer det sig att ingen vill ta i problemet och istället ger sig på budbäraren som efter många år tar mod och ork till sig att våga belysa frågan och kräva att något görs?

Jag kan bara konstatera en sak och det är att vi har samma problem inom SKK organisation som vi ser vid mobbing bland barn i skolan. När den som blir utsatt till slut vågar berätta vad denne varit med om så blir denne ännu värre utsatt, de blir ifrågasatta och anklagade för att ljuga och ses i värsta fall själva som ett "problem". De vuxna och överordnad ledning som har ett ansvar att skydda och hjälpa den utsatte vill först inte ta i problemet sedan påstår man att det är en konflikt mellan två individer eller grupper och sedan kanske man svara att det där är eran personliga konflikt och det får ni lösa själva. Den utsatte mår sedan ännu sämre, blir än mer illa utsatt då mobbarna får reda på att denne har "skvallrat". Och mobbarna i sin tur får mer luft under vingarna då inga repressalier tilldelas dem och deras beteende har lönat sig och fler offer utsätts för samma sak. Oftast slutar det med att den mobbade är den som tvingas lämna, byta klass, skola eller flytta från orten.

Eller så kan vi likställa det med hur många våldtäktsoffer blir behandlade, de blir själva ifrågasatta, de anklagas för att ha klätt sig olämpligt eller ha uppmuntrat till det själva, o.s.v.

I mitt fall har det mesta av exemplen ovan hänt.

- De man berättar för vill inte ta i problemet
- Jag blir inte tagen på allvar
- Vissa svarar med att det låter hemskt och det kan väl ändå inte vara sant och så bryr de sig inte mer.

- Man har påstått att vi bara är två grupper som träter och behandlar varandra lika dant. Detta istället för att vilja förstå att det är den ena parten som far illa och är utsatt av den andra.
- Man tycker att jag är löjlig och överdriver och att jag skall ge mig och sluta tjata om detta när jag försöker värja och försvara mig mot påhopp.
- Specialklubben tar på sig skygglappar och säger tex att, ja ja det är ju ett isolerat samojedproblem, trots att jag försökt förklara att nej det är ett SPHK problem då vi har en grupp individer som utsätter andra för vuxenmobbing
- Jag har själv blivit extremt utsatt sedan jag vågade börja prata och skriva om detta.
- Det har bedrivits en häxjakt på mig och andra som man tycker har fel åsikter. Tycker man fel får man inte vara med.
- Jag har frysts ut från all gemenskap och delaktighet. Avsatts från alla arbetsgrupper och kommittéer mm. Är inte välkommen någon stans idag.
- Jag har blivit baktalad och misskrediterad på olika sätt.
- Jag har blivit omtalad som en problemindivid som man bestämt att hålla kort och borta från allt engagemang inom SPHK. För om man bara lyckas tysta mig så finns ju inte problemet?
- Jag blir utesluten av rasklubbens nya styrelse från deltagande och engagemang i allt arbete kring klubben och rasen.
- Rasklubbens nya styrelse valde bl.a att avsätta mig som avelsrådsrepresentant som SPHK lagt mycket pengar på att utbilda mig till, jag är diplomerad avelsrådsfunktionär. Jag har gått SKK längre distansutbildning och helkurs. En investering som nu är helt bortkastad för SPHK. Sedan valde nya styrelsen att lägga ut massa pengar på att utbilda andra istället.
- Jag blir även utfryst och är oönskad när jag vänder mig till specialklubben och erbjuder min hjälp att jobba med olika saker, man svara hela tiden inget alls eller så svara man bara kort att andra fått uppdraget. (ryktesvägen får jag höra att jag inte är önskvärd och skall hållas borta från engagemang)
- Jag skriver motioner om detta till årsmötena där mina ATT-satser inte besvaras och belyses av styrelsen utan det kommer ett kort avslag av min motion i sin helhet på uppmaning av SKK representant som rekommenderat dem att göra så.
- Man censurerar mig i klubbtidningen när jag vill skriva ett öppet brev om situationen.
- SKK representant som satt ordförande vid rasklubbens årsmötet sa att det var olyckligt att min motion redan var ute bland medlemmarna och att de kunnat läsa vad jag berättade om.
- Samma SKK representant begärde även att reservera sig mot inledningen i min motion då han inte ville stå bakom det som jag berättade om, detta säger han trots att han sedan även tillägger att han inte läst motionen utan bara inledningen.
- Jag blir öppet påhoppad och anklagad av medlem som sedermera blir invald i styrelsen vid sittande årsmötesbord och ingen hjälper mig utan bara stirrar och sedan tittar bort, låsas som de inget sett. Inte ens närvarande SKK representanter reagerade eller stöttade mig.
- Jag sänder liknande motion sedan till specialklubben och får samma behandling även där.
- Jag får höra hur man sedan anser att det är jag som är problemet och om man bara blir av med mig så är problemet löst och man kan lägga locket på och gå vidare.

- Mobbarna sitter kvar och erbjuds fler poster och positioner i klubben medan jag tvingas avstå att ställa upp för vidare styrelseval pga psykosocialt dåligt mående av allt som hänt.
- I samband med specialklubbens årsmöte togs det fram nya stadgar som inte förankrades bland oss medlemmar alls där man ville flytta all makt från medlemmarna till ett fåtal delegater. Några av oss skapade opinion i frågan och förde fram fakta sakligt om vad detta betyder och kan leda till i praktiken och informerade övriga medlemmar om det. Pga detta har jag och andra målats ut som en problemindivid, en individ som skall uteslutas från all delaktighet i specialklubben och tydligen tystas till vilket pris som helst.
- Nu senast (10/9 2022) fick jag hör att den FB grupp som skapades på uppdrag av SPHK för 6 år sedan var min privata grupp och att jag hade brukat SPHK namn utan tillåtelse. När gruppen skapades fick jag uppdraget att skapa den rent tekniskt för att kunna samla och dela aktiviteter inom SPHK på enkelt sätt i sociala medier, många medlemmar har under åren varit administratörer, både i och utanför styrelser, uppgift som registrerad administratör i gruppen vara att hålla liv i gruppen genom att och hjälpa till att genom personkännedom godkänna medlemmar i SPHK som sökte in till gruppen. För att slippa mer påhopp och anklagelser i detta så ändrade jag gruppens namn till ett neutralt namn utan SPHK inblandat.
- Det är fler än jag som utsatts för detta. Alla som vågar säga sin åsikt och framförallt dem som står upp för den arbetande hunden. Så sent som 2022-09-13 får jag vetskap om att SPHK har beslutat att avsätta och utesluta ytterligare en av klubbens eldsjälar som jobbat skiten ur sig för klubben i många år från den sista arbetsuppgiften hon hade kvar efter att de avsatt och uteslutit henne från många andra saker tidigare under åren.
- Jag och flera med mig har fått vårt anseende inom polarhundsklubben och SKK förstört pga ryktesspridningar och anklagelser både från mobbarna och från dem som inte gillade att vi vågade prata om problemet.
- Jag har tvingats distansera mig och lämna mitt engagemang i klubben pga det jag utsatts för.
- De tråkiga i allt detta är också att de som utsatt mig för mycket av detta vägrar att ens prata med mig om det som hänt eller varför de behandlat mig så här. Det är bara locket på och man vill tysta mig, frysa ut mig från all delaktighet och sedan låsas som det aldrig har hänt. När jag ber om en dialog så nekar de att prata med mig å säger att de vill lägga det gamla bakom sig och bara blicka framåt. En framtid jag och flera med mig är utesluten ifrån och inte får vara delaktig i. Det är inte någon som berättat för mig vad jag har gjort för att förtjäna att bli behandlad så här.
- Jag har börjat ifrågasätta mitt hundintresse pga allt dåligt mående det lett till
- Är det meningen att man skall må så här inom SKK organisation?

Är det SKK mening att medlemmar skall utsättas för denna typ av vuxenmobbing, utfrysning och uteslutning ur gemenskapen för att en liten grupp anser att man har fel åsikter? Jag trodde SKK hade etiska riktlinjer och regler för att skydda sina medlemmar mot sånt här.

Jag har tagit upp problemet på rätt sätt inom organisationen:

- Alltid öppet, transparent och sakligt

- Jag har inte gått över huvudet på någon utan systematiskt jobbat med frågan nerifrån och upp i organisationen.
- Informerat specialklubben om problemet under flera år innan jag lyfte frågan till debatt
- Tog det sedan till diskussion på rasklubbens årsmöte 2019
- Lyft det mot specialklubben och SKK för att få hjälp
- Lämnat in problemet i motionsform till årsmötet för både rasklubben.
- Lämnat in problemet i motionsform till årsmötet för specialklubben SPHK.
- Väckt opinion i stadgefrågan på ett sakligt, öppet och transparent sätt.
- Och nu eskalerar jag detta direkt till SKK då jag fortfarande anser att jag inte fått någon upprättelse i detta, utan istället upplever en ytterligare mobbing och utfrysning även av specialklubben.

Jag trodde aldrig att jag skulle behöva uppleva det jag råkat ut för de senaste åren. Jag kunde inte drömma om att människor skulle behandla folk på detta sätt. Jag trodde framför allt inte att SKK skulle legalisera denna vuxenmobbing inom organisationen och uppmana till att frysa ut de drabbade.

Det som gör mig mest chockad är att ingen verkligen ingen som har haft makt att göra något åt detta ens frågat mig hur jag mår och tagit sig tid att lyssna och hjälpa. Tyvärr har detta lett till så mycket dåligt mående hos mig att jag bränt ut mig själv mentalt till den grad att jag idag inte klara av för mycket intryck, människor, press eller stress utan att gå sönder fullständigt. Jag är rädd att jag är skadad för livet pga. den hjärntrötthet och hjärnstress detta lett till. Jag må vara stark som individ och kan ofta stå upp för mig själv men det finns en gräns för alla.

För ett antal år sedan ledde SKK ett arbete med att den inofficiella Samojedringen skulle upphöra och dess medlemmar skulle gå med i SPHK istället, vilket också gjordes. Man utökade även styrelsen så att representanter med olika intresseområden skulle kunna vara representerade i styrelsen. SPHK välkomnade alla, och erbjöd alla medlemmar att bidra med aktiviteter och träffar av olika slag i SPHK regi. Sedan skedde det som jag beskrivit i bilagan under många år som idag lett till att de gamla samojedringsmänniskorna näst intill ensidigt tillsammans med sina valpköpar och kompisar idag siter i styrelsen och tagit över helt och vi andra är utfrusna från delaktighet. Det var inte så här det var menat att det skulle bli. Det var meningen att vi alla skulle arbeta tillsammans, respektera varandra och att alla skulle få vara med.

Jag har under mitt liv varit en aktivt deltagande individ i hunderit inom SKK organisation inom både hundungdom, SPHK, SBK mm. Är detta tacken efter att ha varit medlem i SPHK sedan jag var liten och aktivt engagerad förtroendevald i SPHK i över 10 år där jag försakat mig själv och mina hundar för att övriga medlemmar skall kunna komma på olika arrangemang och njuta av aktiviteterna och tävlingarna. Det har blivit många veckors semester-, boende- och resekostnader under åren som jag skänkt till klubben och dess medlemmar. Jag har arbetat både administrativt och fysiskt på plats varje år för att få våra arrangemang att gå runt utan att knappt hinna ta hand om mina egna hundar de dagar jag servat medlemmarna på plats för att de skall kunna komma till ett trivsamt arrangemang och ha kul. Ibland undrar jag om folk förstår vilket oerhört stort ideellt arbete det ligger bakom

detta. Inte ett tack, inte en avtackning när jag lämnade styrelsen, utan bara kalla handen och utfrysning. Idag ångrar jag mig faktiskt att jag lagt ner så mycket ideell tid och pengar på andra när jag får detta som tack. Samma behandling har flera duktiga arbetsmyror som jobbat skiten ur sig för klubben i många år fått. De som engagerat sig för att bevara den arbetande hunden och den ursprunglig hundtypen som standarden beskriver har fått denna behandling.

Yrkanden på förändringar:

- Jag önskar att få mitt anseende tillbaka, jag vill ha ett förlåt och en **offentlig** ursäkt
- Att SKK tar sitt ansvar och hjälper oss som är utsatta på detta sätt
- Att SKK tydligt talar om för SPHK och rasklubben samojeds nuvarande styrelse att det inte är i linje med de etiska reglerna och förhållningssätten att behandla individer vars åsikter man inte gillar på detta sätt.
- Att denna utfrysning upphör.

Kan inte tycka att det är för mycket begärt.

Utöver detta har jag och flera med mig en fråga om det kanske finns en lösning på detta problem som vuxit fram under dessa år, kan vi dela rasen? Samojeden är idag en tydligt delad ras i show och bruks (den ursprungliga rastypen). Kanske vi skulle kunna dela upp rasarbetet inom SKK organisation så att även vi som vill värna om den arbetande hunden och bevara rasens typ och utseende, som idag är helt uteslutna och utfrysna från rasklubben och specialklubben får en arena där vi kan arbeta med vår rasförvaltning och fortsätta bevara våra rasers historiska ursprung som arbetande polarhundar i linje med rasens historia och standard och SPHK stadgar. Något som vi idag anser inte omhändertas längre inom SPHK och rasklubben för samojed.

Med vänlig hälsning: Camilla Nyström, medlem i SKK och SPHK och även tidigare förtroendevald i över 10 år.

BILAGA 1 – Motion om klimatet i rasklubben för Samojed

SÄNDLISTA:

kansli@skk.se

ekonomi@skk.se

juridik@skk.se

juridikgrundregler@skk.se

fk@skk.se

vd@skk.se

annika.klang@skk.se

hans.rosenberg@skk.se

carina.jagren@skk.se

fredrik.bruno@skk.se

lotta.bengtsson@skk.se